На старість отакі новини;
Я подумки, мов наяву,
Уже давно наполовину
В домівці спогадів живу.

То де ж я гість, а де господар?!
І вам хай випаде колись
Оця чаклунська насолода —
До храму спогадів пройтись,

В облозі часу — два подвір'я,
Настирне військо — ро?ків грім...
Вертаюсь в другий дім з довір'ям,
Коли зобидить перший дім.

Та кожен дім люблю однако,
Хоча зберіг між них межу,
І, ніби відданий собака,
Обидва храми стережу.